

at det forandres til det Bedre, og man anser navnlig, at de Søværnepligtige hidtil have været i Besiddelse af et Privilegium, som ikke retlig tilkom dem, og at det altsaa maa anses for: et Gode, at dette Privilegium ophæves, men jeg troer, at man kun meget uegentlig kan kalde det et Privilegium. Man har her hørt tale om Bagerprivilegier og andre saadanne Privilegier, og de kunne med Rette kaldes Privilegier; dersom de kunne hæves ligesaa let som det heromtalte og med ligesaa lidt Modstand fra de Vedkommendes Side, saa vilde der ikke være nogen stor Banffelighed, thi jeg føler mig overbevist om, at de Søfarende ikke ville rejse nogensomhelst Modstand mod nærværende Lov, hvis den kommer ud, men de ville alligevel føle sig haardere trykkede og derfor søge ud af Landet. Paa den anden Side maae vi vel bemærke, at i det Dieblif, Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det her foreligger, altsaa saaledes udvidet, som det er blevet i det andet Thing, vil der ombord i vore Handelsstibe blive 2 Classer Matroser, nemlig danske og fremmede, af hvilke de Sidste ville befindes i en langt fordeeltigere Stilling end de Første, derved at de ikke ere Bærnepligten underkastede. Alt dette forekommer mig at være saa betydelige Anker mod Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger, at der vistnok er Anledning for Thinget til nærmere at undersøge Virkningen af dette Forslag i forskjellige Retninger, og jeg skal derfor, naar Tiden dertil kommer, tillade mig at foreslaae, at Sagen maa blive Gjensstand for nærmere Undersøgelse i et dertil nedsat Udvalg.

Broberg: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, har undersøgt Grundene til, at der nu er et mindre Antal Søfolk end tidligere, og uagtet jeg troer, at dette Spørgsmaal egentlig ikke foreligger her, men at man maa holde sig til det Faktum, at der er en stor Mangel paa Søfolk, er den ærede Rigsdagsmand dog i den Anledning fremkommet med et Par Bemærkninger, som jeg troer, man ikke bør lade uimodsagte. Han har paastaet, at Søfolkenees Antal er tiltaget forholdsvis meget betydeligt i de senere Aar, men jeg veed

ikke, hvorpaa denne Paastand er grundet. Regjeringen har i de Motiver, der ledsage det oprindelige Udkast, oplyst, at ifølge det statistiske Tabelværk er Folkemængden i Danmark fra 1845 til 1850 tiltaget med circa 1 pCt. aarlig, medens Tilvæksten af Skibsdrægtigheden i det nævnte Tidrum var circa 3 pCt. aarlig, og at senere, for 1851 og 1852, Læstedrægtigheden endog er tiltaget med 15 pCt. Han har dernæst antydet, at de Søværnepligtiges Stilling var meget uheldig, navnlig med Hensyn til de Betalingsreglementer, der gjælde under Marinen; dette skal jeg fuldkommen indrømme Rigtigheden af, og naar han har sagt, at dette var en Grund til, at Søfolkene søgte bort herfra, forholder saadant sig vistnok ogsaa fuldkommen rigtigt. Men netop af den Grund troer jeg, at nærværende Lovforslag er vel begrundet; thi det saaledes Anførte beviser netop, at her er Mangel paa Søfolk, og Lovforslaget er jo fremkommet for at afhjælpe denne Mangel. Hvis Regjeringen og Rigsdagen derimod maatte komme til den Overbeviisning, at der bør ske en Forandring i Marinens Betalingsreglement, saa er det jo en Sag, der ligger aldeles udenfor den nærværende. Den samme ærede Rigsdagsmand har endvidere sagt, at naar det foreliggende Lovforslag traadte i Kraft, vilde Søgningen efter danske Matroser tage af, og at der som Følge deraf vilde blive et endnu mindre Antal danske Matroser tilbage til Marinens Brug, men det maa jeg oprigtig tilstaae, at jeg ikke forstaaer, thi i det Dieblif, det bliver tilladt, at Halvdelen af Mandskabet paa Coffardstibene maa være fremmede Matroser, bliver der virkelig et større Antal danske Matroser tilbage, altsaa et større Antal, hvoraf Flaaden kan forsynes. Det er vel muligt, at Nogle rejse bort, men jeg troer ikke, de rejse bort paa Grund af det foreliggende Lovforslag, thi det er ganske vist, at ingen Skibsrheder og ingen Skipper vil salde paa at tage fremmede Matroser, saalænge han kan faae dygtige danske. Jeg troer virkelig, at det er een af disse — man maa ikke tage mig Udtrykket ilde op — gammeldags Anskuelse, der her vil søge at gjøre sig gjældende; thi at faae Lov til at tage fremmede Søfolk ombord i danske Skibe, er i Grunden ikke andet